

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2010 pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112 din 8 decembrie 2010 pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 17 decembrie 2010, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înaintea punctului 1 se introduc cinci noi liniuțe, cu următorul cuprins:

„— **La articolul 2, litera c) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«c) promovarea și dezvoltarea la nivel sectorial și național a unor programe privind construcția de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construcția de locuințe sociale și de necesitate, construcția și/sau reabilitarea locuințelor distruse ori grav avariate, situate în zonele afectate de calamități naturale, construcția de locuințe cu chirie și/sau supuse vânzării prin atragerea capitalului privat, construcția altor locuințe proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum și intervenții la construcții existente, în aplicarea măsurilor stabilite prin programe guvernamentale. Programele guvernamentale și sursele de finanțare ale acestora se aprobă de Guvern, la propunerea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului;».

— **La articolul 2, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2¹) Administrarea, criteriile de repartizare, precum și repartizarea și vânzarea locuințelor construite prin programul privind construcția de locuințe cu chirie și/sau supuse vânzării prin atragerea capitalului privat, prevăzut la alin. (1) lit. c), se prevăd în actul normativ de aprobare a programului.»

— **La articolul 3, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:**

«(3¹) Terenurile aflate în proprietatea publică sau privată a statului și în administrarea instituțiilor din sectorul de apărare națională, ordine publică, siguranță națională, autorității judecătorești și administrației naționale a penitenciarelor se pot transfera, în condițiile legii, în proprietatea autorităților administrației publice locale și administrarea consiliilor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București ori, după caz, a consiliilor județene sau a Consiliului General al Municipiului București în vederea construirii de locuințe.»

— **La articolul 4, după alineatul (2) se introduc șapte noi alineate, alineatele (3)—(9), cu următorul cuprins:**

«(3) În cazul în care, în cadrul construcțiilor de locuințe proprietate personală construite prin credit ipotecar, prevăzute la alin. (1), sunt construite locuințe care nu sunt contractate la data finalizării lucrărilor, acestea pot fi transmise de către A.N.L., cu aprobarea consiliului de administrație, autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale în care acestea sunt amplasate, prin protocol de predare-primire.

(4) Locuințele prevăzute la alin. (3) aparțin domeniului privat al statului și sunt administrate de către autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale în care sunt amplasate.

(5) Locuințele prevăzute la alin. (3) se repartizează de către autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale specialiștilor din învățământ, sănătate, precum și specialiștilor din sectorul de apărare națională, ordine publică, siguranță națională, ai autorității judecătorești și ai administrației naționale a penitenciarelor.

(6) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale în care sunt amplasate locuințele prevăzute la alin. (3) stabilesc, în funcție de necesitățile existente pe plan local, persoanele cărora le vor fi repartizate aceste locuințe.

(7) Contractele de închiriere se încheie pe o durată de un an de la data repartizării locuinței. După expirarea acestei perioade contractuale, prelungirea contractului de închiriere se face pe o perioadă de un an, în condițiile legii. Chiria se stabilește de către autoritățile administrației publice locale, în condițiile prevederilor art. 31 din Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Locuințele prevăzute la alin. (3) pot fi vândute, la cererea chiriașului, de către autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale în care sunt amplasate. Valoarea de vânzare este dată de valoarea de inventar a locuinței, din care se scade amortizarea calculată de la data punerii în funcțiune până la data vânzării.

(9) Sumele obținute se virează de către autoritățile administrației publice locale, prin bugetul propriu, către A.N.L. Sumele obținute din vânzarea locuințelor prevăzute la alin. (3) se utilizează numai pentru finanțarea construcției de locuințe.»

— **La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) Resursele A.N.L. prevăzute la alin. (1) lit. d)—f) pot fi avansate și pentru finanțarea construcțiilor de locuințe proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, urmând ca acestea să fie reconstituite din sursele stabilite conform art. 2 alin. (2) și prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului.»

2. La articolul I, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 81, cu următorul cuprins:

«Art. 81. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 8, un procent din numărul de locuințe pentru tineri, stabilit prin hotărâre a Guvernului, destinate închirierii, împreună cu terenul aferent, construite pe terenurile prevăzute la art. 3 alin. (3¹), fac

obiectul proprietății publice a statului, sunt administrate de instituțiile din sectorul de apărare națională, ordine publică, siguranță națională, autorității judecătorești și administrației naționale a penitenciarelor și se repartizează personalului din domeniile respective.

(2) Locuințele prevăzute la alin. (1) nu pot fi vândute.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 8, prin ordin al conducătorului instituției publice care a preluat locuințele prevăzute la alin. (1) se stabilesc criteriile de repartizare pentru personalul propriu, precum și durata contractului de închiriere.»

3. Articolul III se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. III. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență se vor actualiza Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 11 iulie 2011.

Nr. 159.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2010 pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2010 pentru modificarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 iulie 2011.

Nr. 643.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 919**

din 6 iulie 2011

asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, la data de 28 iunie 2011, un număr de 131 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Partidului Social Democrat a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.779 din 28 iunie 2011 și constituie obiectul Dosarului nr. 807A/2011.

Această sesizare a fost semnată de către următorii deputați: Cristian Mihai Adomniței, Marin Almăjanu, Teodor Atanasiu, Vasile Berci, Viorel-Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Calimente, Mircea Vasile Cazan, Mariana Câmpăanu, Daniel Chițoiu, Tudor-Alexandru Chiuariu, Liviu-Bogdan Ciucă, Tudor Ciuhodaru, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Victor-Paul Dobre, Mihai-Aurel Donțu, Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechescu, Damian Florea, Gheorghe Gabor, Grațiela Leocadia Gavrilescu, Andrei Dominic Gereă, Alina-Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Nicolae Joța, Mihai Lupu, Dan-Ștefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Ludovic Orban, Viorel Palașcă, Ionel Palăr, Cornel Pieptea, Gabriel Plăiașu, Cristina-Ancuța Pocora, Virgil Pop, Octavian-Marius Popa, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Călin Potor, Ana Adriana Săftoiu, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț-Marian Stroe, Radu Stroe, Gigel-Sorinel Știrbu, Gheorghe-Mirel Taloș, Adriana Diana Tușa, Radu Bogdan Țîmpău, Ioan Țintean, Florin Țurcanu, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga, Mihai Alexandru Voicu, Gheorghe Ana, Gheorghe Antochi, Nicolae Bănicioiu, Eugen Bejinariu, Vasile Bleotu, Dumitru Boabeș, Matei Radu Brătianu, Doina Burcău, Ion Burnei, Ion Călin, Ioan Cindrea, Gheorghe Ciocan, Dumitru Chiriță, Eugeniu Radu Coclici, Dorel Covaci, Victor Cristea, Ioan Damian, Andrei Dolineaschi, Mircea-Gheorghe Drăghici, Sonia-Maria Drăghici, Cristian-Sorin Dumitrescu, Ion Dumitru, Mircea Dușa, Marian Ghiveciu, Vasile Ghiorghe Gliga, Horia Grama, Viorel Hrebenciuc, Florin Iordache, Cornel Itu, Silvestru-Mircea Lup, Costică Macaleți, Iulian Claudiu Manda, Antonella Marinescu, Eduard-Stelian Martin, Manuela Mitrea, Vasile Mocanu, Adrian Mocanu, Ion Mocioalcă, Carmen Ileana Moldovan, Rodica Nassar, Adrian Năstase, Marian Neacșu, Robert Sorin Negoită, Dan Nica, Nicolae-Ciprian Nica, Bogdan Nicolae Niculescu Duvăz, Laurențiu Nistor, Constantin Niță, Iuliu Nosa, Tudor Panțiru, Florin-Costin Pâslaru, Petre Petrescu, Victor-Viorel Ponta, Georgian Pop, Florian Popa, Vasile Popeangă, Dan-Mircea Popescu, Neculai Rățoi, Cornel-Cristian Resmeriță, Cristian Rizea, Lucreția Roșca, Victor Socaciu, Adrian Solomon,

Anghel Stanciu, Sorin Constantin Stragea, Mugurel Surupăceanu, Viorel Ștefan, Horia Teodorescu, Angel Țîlvăr, Mihai Tudose, Aurelia Vasile, Radu Costin Vasilică, Petru Gabriel Vlase, Aurel Vlădoiu, Mădălin-Ștefan Voicu și Valeriu Ștefan Zgonea.

În ceea ce privește motivele de neconstituționalitate invocate, autorii obiecției de neconstituționalitate își grupează criticile în două categorii, respectiv critici de neconstituționalitate extrinseci și intrinseci.

I. În privința criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, autorii obiecției de neconstituționalitate consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 încalcă art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât, prevăzând „eliminarea” pensiei speciale, afectează dreptul la pensie, iar un atare obiect de reglementare îl pot avea numai legile, nu și ordonanțele de urgență. Se mai apreciază că Guvernul a motivat în mod greșit atât existența unei situații extraordinare, cât și urgența emiterii actului normativ criticat, întrucât în expunerea de motive nu se fac referiri la lipsa de previziune a emitentului Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul recalculării pensiilor, în privința recalculării pensiilor, care, de altfel, constituie motivul real al adoptării ordonanței de urgență. De asemenea, se arată că există o diferență semnificativă între motivele adoptării ordonanței de urgență, în principal necesitatea prelungirii termenului de recalculare a pensiilor, și conținutul actului normativ.

Se mai susține că, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, Guvernul interferează cu sfera puterii judecătorești, întrucât preia, în esență, conținutul Hotărârii Guvernului nr. 735/2010 pentru recalcularea pensiilor stabilite potrivit legislației privind pensiile militare de stat, a pensiilor de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, conform Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, care a fost suspendată și parțial anulată de către instanțele judecătorești.

Totodată, se arată că, în lipsa unui temei de drept cuprins în Legea nr. 119/2010, Guvernul nu era îndreptățit să adopte o ordonanță de urgență, „act administrativ”, o măsură similară Hotărârii Guvernului nr. 735/2010.

2. În privința criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, autorii obiecției de neconstituționalitate consideră că ordonanța de urgență criticată încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât „consfințește” modificarea unor raporturi juridice create sub imperiul unor legi mai vechi, respectiv Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat și Legea nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor.

Se apreciază că ordonanța de urgență criticată face deosebire între militari, polițiști și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, pe de o parte, și alte categorii socio-profesionale, pe de altă parte, întrucât elimină criteriile de stabilire a pensiilor numai în raport cu prima

categorie de personal menționată, în timp ce, în privința celeilalte categorii, pensiile rămân neschimbate.

În optica autorilor obiecției de neconstituționalitate, transformarea pensiilor speciale în pensii contributive nu numai că este o măsură retroactivă, dar reprezintă și o diminuare brutală și abuzivă a cuantumului pensiilor militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor. Întrucât pensia reprezintă o creanță asupra statului pe care acesta este obligat să o plătească și să o ocrotească, refuzul achitării acesteia reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate privată a pensionarului. Se arată că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului pensia este considerată un bun; se mai susține că diminuarea cuantumului pensiei unei persoane, prin transformarea pensiei speciale în una de drept comun, este o ingerință în dreptul acesteia la respectarea bunurilor sale. O atare ingerință nu apare ca fiind justificată întrucât „nu îndeplinește cerința de legalitate”, nu este proporțională în raport cu scopul urmărit, respectiv diminuarea cheltuielilor bugetare, și nu este necesară într-o societate democratică.

Se mai arată că ordonanța de urgență reglementează o diminuare cu până la 40% a pensiilor militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, ceea ce afectează și dreptul la un nivel de trai decent.

În final, se apreciază că ordonanța de urgență criticată nesocotește atât jurisprudența Curții Constituționale, cât și pe cea a Curții Europene a Drepturilor Omului.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

Președintele Senatului a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 1541 din 4 iulie 2011, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată.

În argumentarea neconstituționalității extrinseci, în esență, se apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 încalcă art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât afectează dreptul la pensie.

În privința criticilor de neconstituționalitate intrinseci se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 consfințește modificarea unor raporturi juridice create sub imperiul unor legi mai vechi, respectiv Legea nr. 164/2001, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 179/2004, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție.

Se mai apreciază că pensia, atât ca drept în sine, cât și ca element al proprietății private, reprezintă o creanță asupra statului, care se încadrează în noțiunea de „bun”, astfel cum aceasta este stabilită de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 contravine atât art. 44 din Legea fundamentală, cât și Protocolului adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind o ingerință nelegală și disproporționată în respectarea bunurilor persoanei. Totodată, în situația în care măsurile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 ar ajunge să fie puse în practică, nivelul de trai al unora dintre cei care primesc pensii de la bugetul de stat ar fi drastic afectat. Față de aceste argumente, se arată că ordonanța de urgență este neconstituțională, încălcând și prevederile constituționale ale art. 47 alin. (1).

În fine, toate acestea demonstrează încălcarea dreptului constituțional la pensie.

Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 51/3.298 din 30 iunie 2011, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În privința criticilor de neconstituționalitate extrinsecă se susține că situația extraordinară în considerarea căreia a fost adoptată ordonanța de urgență este dată de criza economică și financiară prin care trece statul român. Se mai apreciază că ordonanța de urgență nu afectează înseși drepturile fundamentale.

În privința criticilor de neconstituționalitate intrinsecă se arată că reglementările legale criticate nu sunt retroactive, producându-și efectele doar pentru viitor, nu sunt discriminatorii, că pensiile viitoare vor fi apărate în condițiile legii criticate și că art. 47 din Constituție se află în relație directă cu resursele financiare ale statului.

În argumentarea acestor susțineri sunt făcute largi referințe la jurisprudența Curții Constituționale, în special la deciziile nr. 82 din 15 ianuarie 2009, nr. 871, nr. 872 și nr. 873 din 25 iunie 2010.

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/4.041/EB din 1 iulie 2011, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă se arată că Guvernul, chiar în cuprinsul ordonanței de urgență, a motivat atât situația extraordinară, cât și caracterul urgent al reglementării. Astfel, situația extraordinară a fost determinată de „necesitatea instituirii unor măsuri legislative pe baza cărora instituțiile implicate să identifice și să transmită caselor de pensii sectoriale toate elementele necesare pentru stabilirea drepturilor de pensie într-un mod obiectiv și justificat”, iar urgența reglementării a vizat evitarea sancționării persoanelor care, „fără a avea vreo culpă, nu au reușit, în intervalul inițial pus la dispoziție de legiuitor prin Legea nr. 119/2010, să identifice documentele necesare dovedirii în totalitate a veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere”. În privința susținerii autorilor obiecției de neconstituționalitate, în sensul încălcării art. 115 alin. (6) din Constituție, Guvernul arată că ordonanța de urgență criticată repune în plată cuantumul pensiilor speciale pe durata procesului de recalculare a acestora, integrarea pensiilor speciale în sistemul public de pensii fiind realizată prin Legea nr. 119/2010. Ordonanța de urgență în cauză reglementează doar reguli de calcul al pensiilor care să țină cont de situația reală a veniturilor obținute de beneficiari și de stagiul de cotizare realizat, astfel încât cuantumul rezultat să fie cel convenit potrivit Legii nr. 119/2010, ceea ce nu afectează în niciun mod dreptul la pensie.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, operațiunea de revizuire prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 are efecte numai pentru viitor, pensia revizuită intrând în plată numai de la data emiterii deciziei. În privința criticii ce vizează încălcarea dreptului de proprietate privată, Guvernul reia considerente de principiu reținute în deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 873 din 25 iunie 2010, precum și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, Hotărârea din 14 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Islandei*, Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*). Se mai arată că nu este încălcat în niciun fel dreptul la pensie, întrucât actul de pensionare garantează rămânerea în plată a pensiei contributive.

Guvernul mai observă că autorii obiecției de neconstituționalitate critică mai degrabă Legea nr. 119/2010, întrucât integrarea pensiilor de serviciu în sistemul public de pensii este reglementată de acest act normativ, și nu de cel supus controlului de constituționalitate.

În fine, se arată că aspectele semnalate de autorii obiecției de neconstituționalitate referitoare la pretinsa încălcare a jurisprudenței Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, nesocotirea hotărârilor judecătorești sau lipsa temeiului legal pentru emiterea ordonanței de urgență nu se pot constitui în veritabile critici de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, documentele depuse, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să se pronunțe asupra obiecției de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, care au următorul cuprins:

„Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011.”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (4) cu referire la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 alin. (1)—(4) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență și art. 148 alin. (2) și (4) privind aplicarea cu prioritate a actelor cu caracter obligatoriu adoptate la nivelul Uniunii Europene și obligațiile României care decurg din actul de aderare. Sunt considerate ca fiind încălcate și prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la convenția menționată privind protecția proprietății, art. 1 din Protocolul nr. 12 la convenție privind interzicerea generală a discriminării, art. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind egalitatea în drepturi, art. 2 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, art. 6 din Tratatul Uniunii Europene privind recunoașterea drepturilor, libertăților și principiilor rezultate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și ale Directivei Consiliului 86/378/CEE din 24 iulie 1986 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 225 din 12 august 1986. Totodată, sunt invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate

Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000 și o serie de hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, precum: Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei*, Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Bucheň împotriva Republicii Cehe*, Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei*, Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, Hotărârea din 18 noiembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pravednaya împotriva Rusiei*, precum și Decizia de admisibilitate din 16 decembrie 1974, pronunțată în Cauza *Müller împotriva Austriei* de către fosta Comisie Europeană a Drepturilor Omului.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța, pe de o parte, asupra unor aspecte de ordin procedural ce se constituie în critici de neconstituționalitate extrinsecă, iar, pe de altă parte, asupra criticilor de neconstituționalitate intrinsecă a legii supuse controlului.

Înainte de a proceda la analiza obiecției de neconstituționalitate, Curtea urmează să constate că sesizarea formulată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta a fost semnată de un număr de 133 de deputați.

I. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține următoarele:

Încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție este justificată de către autorii obiecției de neconstituționalitate prin faptul că Guvernul a motivat în mod greșit existența situației extraordinare și a urgenței reglementării, mai exact că nu a indicat motivele corecte care au determinat adoptarea ordonanței de urgență.

Curtea, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată” (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010).

Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „Urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

În cauza de față, Curtea constată că Guvernul a motivat existența situației extraordinare prin invocarea a 3 elemente indisolubil legate între ele, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, respectiv lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității, în scopul de a nu sancționa persoanele care, fără a avea vreo culpă, nu au reușit în intervalul inițial pus la dispoziție de legiuitor prin Legea nr. 119/2010 să identifice documentele doveditoare ale

veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere. Aceste motive de fapt avute în vedere de către Guvern aduc în prim-plan situația deosebită creată ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010, respectiv conversia sistemului de pensii speciale în pensii bazate în exclusivitate pe principiul contributivității. Reglementarea *in extenso* a unui mecanism tehnic de natură a face posibilă această conversie fără a fi afectat quantumul pensiei contributive și fără a exista decalaje temporale în punerea în plată a noului quantum era absolut necesară. În caz contrar, s-ar fi ajuns la situația încălcării dreptului constituțional la pensie al unei sfere foarte largi de persoane, respectiv peste 140.000 de pensionari din sistemul pensiilor speciale.

Prin urmare, Curtea constată că la momentul adoptării ordonanței de urgență criticate a existat o situație extraordinară. Însă, pentru a fi pe deplin respectate exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul trebuie să demonstreze și faptul că măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, că nu exista vreun alt instrument legislativ ce ar fi putut fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative mai sus arătate. În speță, Curtea, având în vedere iminența încălcării dreptului la pensie în lipsa unor măsuri adecvate, constată că adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost valorile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor.

Curtea observă că, departe de a afecta dreptul la pensie, măsurile cuprinse în ordonanța de urgență criticată sunt de natură a ocroti, și nu a vătâma sau încălca drepturile fundamentale [a se vedea, referitor la noțiunea de „a afecta” cuprinsă în art. 115 alin. (6) din Constituție, Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008]. În consecință, nu se poate reține că ordonanța de urgență afectează vreun drept constituțional consacrat.

În fine, Curtea reține că ordonanța de urgență nu este un act administrativ, autorii obiecției făcând o confuzie în privința naturii juridice a ordonanței de urgență; atât jurisprudența Curții Constituționale, cât și doctrina juridică sunt concordante în ceea ce privește natura juridică a ordonanțelor de urgență. Acestea, în funcție de emitentul lor, ar fi acte cu caracter administrativ, însă, ținând cont de materia în care intervin, sunt acte legislative. În susținerea celor de mai sus jurisprudența Curții Constituționale a reținut că ordonanțele de urgență au putere de lege și, prin urmare, pot conține norme de reglementare primară (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 5 din 16 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 23 februarie 2001, Decizia nr. 173 din 23 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 24 august 2001, Decizia nr. 260 din 25 septembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2002, Decizia nr. 46 din 12 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 1 aprilie 2002, Decizia nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006).

II. În privința criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea observă că autorii obiecției de neconstituționalitate reiterează motive de neconstituționalitate care s-au mai formulat în termeni similari în raport cu actualele prevederi ale Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 852 din 20 decembrie 2010, Curtea pronunțând, în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010. În cauza de față însă Curtea constată că *de plano* autorii obiecției de neconstituționalitate pornesc de la ideea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 este actul normativ care prevede eliminarea părții necontributive din calculul pensiei militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor. Astfel, Curtea reține că autorii obiecției de neconstituționalitate, în realitate, sunt nemulțumiți de dispozițiile Legii nr. 119/2010, lege care a eliminat partea necontributivă a pensiilor de care beneficiau militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor.

Toate acestea demonstrează faptul că nu sunt formulate critici de neconstituționalitate concrete care să vizeze conținutul normativ al ordonanței de urgență. Or, de principiu, în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate este inadmisibil a pune în discuție o lege deja aflată în vigoare — Legea nr. 119/2010 — și este, de asemenea, inadmisibil ca instanța constituțională să își extindă obiectul sesizării.

De remarcat este că prin Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că, „*Pentru a fi îndeplinite exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, motivele de neconstituționalitate invocate trebuie să aibă legătură cu textul criticat*” [or, în cauza respectivă, autorul excepției fie se raporta la o situație de fapt de care era nemulțumit, fie ar fi trebuit să ridice excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Codul fiscal. Însă Curtea nu a putut să se autosesizeze și să își extindă controlul de constituționalitate cu privire la textul menționat, instanța de contencios constituțional pronunțându-se numai *in limine litis*]. În consecință, o excepție de neconstituționalitate care nu respectă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 este inadmisibilă; o atare concluzie este aplicabilă *mutatis mutandis* și cu privire la obiecția de neconstituționalitate reglementată de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție.

Totodată, Curtea constată că simpla enumerare în susținerea unei sesizări de neconstituționalitate a unor prevederi constituționale pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De altfel, în acest sens, Curtea s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, se rețin: Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, Decizia nr. 465 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008, Decizia nr. 245 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 17 martie 2009, Decizia nr. 727 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2009, sau Decizia nr. 1.091 din 8 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009.

În consecință, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate nu este motivată în raport de conținutul normativ al ordonanței de urgență, „motivarea” autorilor obiecției neavând nicio legătură cu acesta. În aceste condiții, sunt încălcate dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Constată că sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate extrinsecă a dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

II. Constată că sunt inadmisibile criticile de neconstituționalitate intrinsecă a dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterile au avut loc la data de 6 iulie 2011 și la acestea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Ion Predescu și Puskás Valentin Zoltán, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor mijloace fixe aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională de Căi Ferate Cluj, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, după caz

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor mijloace fixe aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regională de Căi Ferate Cluj, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului se face în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, după caz, a mijloacelor fixe prevăzute la art. 1, în condițiile legii. Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența contabilă.

Art. 3. — (1) Anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

(2) Contractul de concesiune încheiat între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în calitate de autoritate concedentă competentă, și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în calitate de concesionar, va fi modificat/actualizat în mod corespunzător, conform prevederilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

DATELE DE IDENTIFICARE
ale mijloacelor fixe aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate
„C.F.R.” — S.A. — Sucursala Regionala de Căi Ferate Cluj, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii
din funcțiune, casării și valorificării, după caz

Nr. crt.	Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală	Tipul bunului
				Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/concesiune		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1				Podet datat 597+715 (B+D; 2,90; 1/1,1; BP, DBA; LS)	Bratca — Șuncuiuș	Interstația Bratca — Șuncuiuș, județul Bihor	1886	10	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
2				Podet datat 490+628 (PS+D; 4,35/4,4; 1/2,3; 1/2,3; PS, DB; De)	Cojocna — Cluj-Napoca Est	Apahida, județul Cluj	1962	24.354	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
3				Podet datat 545+100 (BP+D; 3,50; 1/3,0x2; BP, DBA; LD)	Stana — Huedin	Interstația Stana — Huedin, județul Cluj	1897	6.430	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
4	147806 parțial	8.10	Poduri, tuneluri, viaducte și alte lucrări de artă interoperabile	Pod km 651 + 564 (deschidere 7,00m, suprastructură DBA)	Oradea Est — Oradea	Oradea Est — Oradea, județul Bihor	1891	4.821	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
5				Pod CF km 93+386 (GIPCSN 11,4/10,45/13,2, simplă neelectrificată)	Ileanda — Letca	Răstoci, județul Sălaj	1945	123.201	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
6				Pod CF km 0+658 (GIPCJN 20,8/19,4/22,5, simplă neelectrificată)	Dej Călători — Dej Triaj	Dej Călători — Dej Triaj, județul Cluj	1951	124.212	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
7				Pod km 8+239 (GIPCSN; D=1x13,50 m)	Dej Triaj — Reteag	Dej Triaj — Reteag, județul Bistrița Năsăud	1954	272.141	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
8				Pod km 47+128 (GZCJN; D=2x3,5 m)	Măgheruș — Sărățel	Măgheruș — Sărățel, județul Bistrița Năsăud	1950	552.122	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998	concesionat		Imobil
TOTAL	147806 parțial	8.10	Poduri, tuneluri, viaducte și alte lucrări de artă interoperabile	poduri = 5 buc. și podețe = 3 buc.	Sucursalele regionale de căi ferate Iași, Brașov, Timișoara	Sucursala regională de căi ferate Cluj		1.107.291				

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea plății contribuției voluntare, în lei, a României
la Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare pe anul 2011**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției voluntare, în lei, a României la Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare pe anul 2011, în sumă de 1.312 mii lei.

Art. 2. — Suma necesară plății contribuției prevăzute la art. 1 se suportă din fondurile aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2011.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 13 iulie 2011.
Nr. 704.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 233 din 4 aprilie 2011

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.278 din 4 iulie 2011

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.219 din 30 martie 2011

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Societății Comerciale de Transport Maritim și de Coastă „CFR Ferry-Boat” — S.A., filiala Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii, familiei și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2011 al Societății Comerciale de Transport Maritim și de Coastă „CFR Ferry-Boat” — S.A., filiala Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. — Marfă” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, operatorul economic poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Societatea Comercială de Transport Maritim și de Coastă „CFR Ferry-Boat” — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș

ANEXĂ*)

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Societatea Comercială de Transport Maritim și de Coastă „CFR Ferry-Boat” — S.A.
Constanța, Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 2
Cod unic de înregistrare: 23131730

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2011

— mii lei —

0		1	INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2011 Propuneri SEM I
0	1	2	3	4	
I.		VENITURI TOTALE	1	162,00	
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	162,00	
		a) din producția vândută	3	162,00	
		b) din vânzarea mărfurilor	4		
		c) din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5		
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6		
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7		
		d) producția de imobilizări	8		
		e) alte venituri din exploatare	9	0,00	
	2	Venituri financiare, din care:	10	0,00	
		a) din imobilizări financiare	11		
		b) din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12		
		c) din dobânzi	13	0,00	
		d) alte venituri financiare	14		
	3	Venituri extraordinare	15		
II		CHELTUIELI TOTALE	16	1.954,16	
	1	Cheletuilei de exploatare, din care:	17	1.953,16	
		a) cheltuieli materiale	18	100,00	
		b) alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	178,71	
		c) cheltuieli privind mărfurile	20		
		d) cheltuieli cu personalul, din care:	21	1.010,45	
		d1 ch. cu salariile	22	793,81	
		d2 cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	206,64	
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	150,40	
		ch. privind contribuția la asigurări pt. somaj	25	3,97	
		ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	48,03	
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	4,25	
		d3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	10,00	
		d3.1) ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	10,00	
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30		
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31		
		d3.2) tichete de masă	32		
		d3.3) tichete de vacanță	33		
		e) ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34		
		f) ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35		
		g) ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	72,00	
		h) ch. cu prestațiile externe	37	520,00	
		cheltuieli cu serv. ex. de terti		300,00	
		i) alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	72,00	
		i1) contract de mandat	39	33,00	
		i2) ch. de protocol, din care:	40		
		- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41		
		i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42		
		tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43		
		tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44		
		i4) ch. cu sponsorizarea	45		
		i5) ch. cu taxa pt. activitatea de exploatare a resurselor minerale	46		
		i6) ch. cu redevența pentru concesionarea bunurilor	47		
	2	Cheletuilei financiare, din care:	48	1,00	
		a) cheltuieli privind dobânzile	49	1,00	
		b) alte cheltuieli financiare	50	0,00	
	3	Cheletuilei extraordinare	51		
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	-1.792,16	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	
	1	Rezerve legale	55	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plăți dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	58	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/comaniilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	64	
	1	Surse proprii	65	
	2	Alocații de la buget	66	
	3	Credite bancare	67	
	a)	- interne	68	
	b)	- externe	69	
	4	Alte surse	70	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	71	
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	72	
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	73	
	a)	interne	74	
	b)	externe	75	
VIII		REZERVE, din care:	76	
	1	Rezerve legale	77	
	2	Rezerve statutare	78	
	3	Alte rezerve	79	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	80	
	1	Venituri totale	81	162,00
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	82	1.954,16
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	83	44
	4	Nr.mediu de salariați total	84	60
	5	Fond de salarii, din care:	85	793,81
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	86	781,09
	b)	alte cheltuieli cu personalul	87	12,72
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	88	2.169,69
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană)	89	2.700,00
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană)	90	2.700,00
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	91	
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000	92	12.062,72
	11	Plăți restante	93	3.153,04
	a)	prețuri curente	94	3.153,04
	b)	prețuri comparabile	95	3.153,04
	12	Creanțe restante	96	200,00
	a)	prețuri curente	97	200,00
	b)	prețuri comparabile	98	200,00

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
pentru aprobarea Normelor metodologice de organizare și funcționare
a centrelor de sănătate multifuncționale

Văzând Referatul de aprobare al Direcției asistență medicală nr. Cs.A. 7.714/2011, având în vedere prevederile art. 5² din Ordonanța Guvernului nr. 70/2002 privind administrarea unităților sanitare publice de interes județean și local, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de organizare și funcționare a centrelor de sănătate multifuncționale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică teritoriale și spitalele județene și municipale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cristian Anton Irimie,
secretar de stat

București, 7 iulie 2011.
Nr. 1.144.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE
de organizare și funcționare a centrelor de sănătate multifuncționale

Art. 1. — În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii și noțiunile utilizate au semnificația definită în conformitate cu prevederile art. 5² din Ordonanța Guvernului nr. 70/2002 privind administrarea unităților sanitare publice de interes județean și local, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Centrele de sănătate multifuncționale se organizează și funcționează ca unități fără personalitate juridică în structura spitalelor județene și municipale din rețeaua autorităților administrației publice locale, din rețeaua Ministerului Sănătății și a ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, pentru asigurarea de servicii medicale adaptate la nevoile comunităților locale.

(2) Centrele de sănătate multifuncționale se înființează la propunerea autorităților care dețin managementul spitalicesc, cu acordul autorității administrației publice locale pe a cărei rază administrativ-teritorială urmează să funcționeze, prin ordin al ministrului sau prin act administrativ al conducătorului instituției, cu avizul Ministerului Sănătății.

(3) Propunerea de organizare a centrelor va avea avizul direcției de sănătate publică teritorială referitor la spațiile existente, circuitele organizatorice și funcționale, cu respectarea normelor privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un spital în vederea obținerii autorizației sanitare de funcționare, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 914/2006, cu modificările ulterioare.

(4) Activitățile medicale în centrele de sănătate multifuncționale se desfășoară în conformitate cu reglementările legale în vigoare referitoare la normele de etică profesională și deontologie medicală, precum și la regulile de bună practică medicală.

Art. 3. — (1) Structura centrelor de sănătate multifuncționale poate cuprinde, după caz:

a) cabinete de specialitate;

b) un compartiment de 5—20 de paturi de spitalizare de zi;
c) un punct de lucru al unității de primire a urgențelor sau al compartimentului de primire a urgențelor din cadrul spitalelor județene sau municipale în structura căruia funcționează centrele de sănătate multifuncționale;

d) un laborator de analize medicale și/sau un laborator de radiologie și imagistică medicală.

(2) Punctele de lucru ale unităților de primire a urgențelor sau ale compartimentelor de primire a urgențelor din cadrul spitalelor județene sau municipale în structura cărora funcționează centrele de sănătate multifuncționale se pot organiza cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.706/2007 privind conducerea și organizarea unităților și compartimentelor de primire a urgențelor, cu modificările ulterioare, în situații justificate, determinate de:

a) funcționarea centrelor de sănătate multifuncționale în localități izolate;

b) amplasament al centrului de sănătate multifuncțional situat pe un drum național, intens circulat, cu probabilitate crescută de producere a accidentelor de circulație;

c) distanță relativ mare până la prima unitate sanitară care poate acorda asistență medicală de urgență;

d) alte situații determinate de specificul zonelor sau al localităților în care funcționează centrele de sănătate multifuncționale.

Art. 4. — (1) În formele de organizare a activității medicale prevăzute la art. 3 își desfășoară activitatea personalul de specialitate medico-sanitar și personalul auxiliar sanitar angajat al spitalelor județene sau municipale în structura cărora funcționează centrele de sănătate multifuncționale.

(2) Încadrarea cu personal medico-sanitar de specialitate și auxiliar sanitar se realizează potrivit normativelor de personal în vigoare aferente fiecărei structuri care este aprobată în cadrul centrului de sănătate multifuncțional.

(3) Pentru laboratoarele de analize medicale și/sau radiologie și imagistică medicală încadrarea cu personal se face în cadrul normativului de personal determinat atât de la posturi fixe generale, cât și de la normarea prevăzută pentru alte categorii de personal, aferentă locurilor de muncă nominalizate mai sus, stabilit la nivelul spitalelor județene sau al spitalelor municipale în structura cărora funcționează centrele de sănătate multifuncționale.

(4) În cadrul centrelor de sănătate multifuncționale își pot desfășura activitatea și alte categorii de personal: personal de pază, muncitori calificați și altele asemenea, care se asigură de către spitalele județene sau municipale în structura cărora funcționează aceste unități.

Art. 5. — (1) Personalul din cadrul centrelor de sănătate multifuncționale își desfășoară activitatea în program continuu de 6/7/8 ore zilnic, corespunzător fiecărui loc de muncă, în conformitate cu Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 870/2004, cu modificările ulterioare.

(2) În funcție de specificul patologiei și de necesitatea de servicii medicale, în unele specialități medicale în care nu este necesară prezența zilnică a medicului în program de 6/7 ore se poate organiza activitatea în program divizat, în două sau 3 zile pe săptămână, conform unui program stabilit de medicul șef al centrului de sănătate multifuncțional, aprobat de managerul spitalului, afișat la loc vizibil și adus la cunoștința medicilor de familie.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), medicii de specialitate se asigură din cadrul spitalului în structura căruia funcționează centrul de sănătate multifuncțional, cu acordul medicului șef de compartiment și cu aprobarea directorului medical.

Art. 6. — Dotarea minimă obligatorie necesară pentru furnizarea serviciilor medicale se realizează în conformitate cu Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 153/2003, cu modificările ulterioare, și corespunde structurii aprobate pentru fiecare centru de sănătate multifuncțional.

Art. 7. — Centrele de sănătate multifuncționale asigură, în funcție de încadrarea cu personal de specialitate și de dotarea tehnică, servicii medicale efectuate în regim ambulatoriu pentru specialitățile clinice și paraclinice, servicii medicale efectuate în regim de spitalizare de zi și servicii medicale de asistență medicală de urgență, furnizate în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru

anii 2011—2012 și ale Normelor metodologice pentru anul 2011 de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 864/538/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Finanțarea centrelor de sănătate multifuncționale este asigurată de către spitalele județene sau municipale în structura cărora funcționează aceste unități, din veniturile proprii ale spitalelor constituite în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare privind finanțarea spitalelor publice, prin suplimentarea corespunzătoare a bugetelor acestor unități sanitare prin acte adiționale la contractele încheiate cu casele de asigurări de sănătate, precum și din sumele alocate din bugetul Ministerului Sănătății și din bugetele locale, în condițiile legii.

(2) Spitalele județene sau municipale în structura cărora funcționează centre de sănătate multifuncționale au obligația asigurării fondurilor necesare pentru acoperirea următoarelor cheltuieli:

a) asigurarea medicamentelor, materialelor sanitare, aparaturii și dispozitivelor medicale necesare pentru acordarea asistenței medicale de urgență și a asistenței medicale ambulatorii de specialitate, precum și pentru spitalizarea de zi;

b) asigurarea drepturilor salariale ale personalului de specialitate medico-sanitar, auxiliar sanitar și ale altor categorii de personal care își desfășoară activitatea în cadrul centrelor de sănătate multifuncționale;

c) asigurarea condițiilor igienico-sanitare de funcționare;

d) activități administrativ-gospodărești.

(3) Asigurarea fondurilor necesare pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute la alin. (2) se realizează în condițiile încadrării în prevederile art. 197 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Conducerea centrelor de sănătate multifuncționale este asigurată de un medic șef al centrului, personal contractual, funcție care se ocupă prin concurs sau prin examen organizat potrivit reglementărilor legale în vigoare și care este salarizată în condițiile stabilite prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

Art. 10. — Pentru centrele de sănătate multifuncționale înființate în rețelele ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie se aplică prezentele norme adaptate la specificul și particularitățile respectivelor rețele.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru proiectarea, executarea și exploatarea instalațiilor de ventilare și climatizare”, indicativ I5—2010

În conformitate cu prevederile art. 10 și art. 38 alin. (2) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, ale art. 2 din Regulamentul privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 4 din 7 septembrie 2010 al Comitetului Tehnic de Coordonare Generală din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului și Avizul nr. 3 din 4 noiembrie 2010 al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență,

în temeiul art. 5 pct. II lit. e) și al art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ pentru proiectarea, executarea și exploatarea instalațiilor de ventilare și climatizare”, indicativ I5—2010, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, „Normativul privind proiectarea și executarea instalațiilor de ventilare și climatizare”, indicativ I5—1998, și „Normativul privind exploatarea instalațiilor de ventilare și climatizare”, indicativ I5/2—1998, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 55/N/1998, publicat în Buletinul Construcțiilor nr. 6/1999, editat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor, „Instrucțiunile tehnice de proiectare pentru ventilarea sau încălzirea cu aer cald prin jeturi de aer orizontale”, indicativ I5/1—1994, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului nr. 15/N/1994, publicat în Buletinul

Construcțiilor nr. 9/1994, precum și orice alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

*

Reglementarea tehnică aprobată prin prezentul ordin a fost adoptată cu respectarea procedurii de notificare nr. RO/741/2010 din 26 noiembrie 2010, prevăzută de Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 204 din 21 iulie 1998, modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 217 din 5 august 1998.

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Gheorghe Nastasia,

secretar general

București, 22 iunie 2011.
Nr. 1.659.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 52465 1